

m² – også i mindre byer, hvor der ikke kan udlægges bydelscentre. De fleste lokalcentre vurderes at holde sig inden for denne ramme. Lokalcentre udlægges både spredt i de større byer og som centrum i små byer og landsbyer.

Det foreslås derfor i *stk. 2*, at bruttoetagearealet til butiksformål i lokalcentre ikke må overstige 3.000 m². Det følger af den foreslåede § 5 q, *stk. 3*, at bruttoetagearealet i de enkelte butikker i lokalcentret ikke må overstige 1.000 m². Derimod er der ikke en nedre grænse for, hvor små butikkerne kan være og dermed heller ikke en grænse for, hvor mange butikker der kan etableres i et lokalcenter. De butikker, der kan placeres i lokalcentrene, er til lokalområdet forsyning. Det vil primært sige dagligvarebutikker. I beregningen af bruttoetagearealet til butiksformål indgår alene de enkelte butikkers bruttoetageareal. Hvis lokalcentret er overdækket, skal fælles gangarealer, der ikke benyttes til detailhandel, således ikke inddrages i beregningen af det samlede lokalcenters bruttoetageareal.

Formålet med at fastsætte en grænse for lokalcentres størrelse er at sikre, at lokalcentrene ikke kommer til at udgøre en konkurrent i forhold til bymidten.

Efter den gældende bestemmelse i § 5 d, *stk. 2*, nr. 4, kan der udlægges arealer til butiksformål uden for den centrale del af en by, hvis et bevaringsværdigt bymiljø bevirker, at der ikke kan udlægges tilstrækkelige arealer inden for den centrale del af byen. Disse områder er i de regionplanretningslinjer, der er gældende pr. 1. januar 2007, blandt andet udlagt som »aflastningsområder«.

Reglen i § 5 d, *stk. 2*, nr. 4, foreslås ikke videreført, det vil sige, at der ikke fremover kan udlægges nye områder til aflastning af bymidten, jf. dog § 5 m, *stk. 1*, 3. pkt. De eksisterende aflastningsområder vil blive overført som sådanne til de kommuneplaner, kommunerne skal lave til afløsning for de gældende regionplanretningslinjer.

Efter forslaget til *stk. 3* kan de eksisterende aflastningsområder ikke udvides i forhold til det bruttoetageareal, der er angivet i de regionplanretningslinjer, der var gældende den 1. januar 2007. Det betyder, at de arealer i aflastningsområderne, der er udlagt, kan udnyttes til butiksformål, såfremt der er planlagt herfor, og reglerne for så vidt angår butiksstørrelser i øvrigt overholdes, men at arealerne, når bortses fra de situationer, der er beskrevet i forslaget til *stk. 4*, ikke kan udvides.

Eksisterende aflastningsområder bør heller ikke udvides indirekte ved, at der i umiddelbar nærhed etableres nye lokal- eller bydelscentre eller enkeltstående butikker. Der bør i forbindelse med disse arealudlæg

tages hensyn hertil, ved at placere dem mindst 500 m fra eksisterende aflastningsområder.

I *stk. 4* foreslås det, at eksisterende butiksområder og aflastningsområder, hvor der kan fastsættes butiksstørrelser på mere end 2.000 m², kan udvides til brug for etablering af sådanne butikker, hvis en placering i bymidten ikke er mulig, jf. § 11 e, *stk. 6*. Bestemmelsen er en undtagelse til hovedreglen i *stk. 3* om, at aflastningsområder ikke må udvides.

I forbindelse med en undersøgelse af om placering i bymidten er mulig, skal der også foretages en undersøgelse af mulighederne for at afgrænse bymidten anderledes, således at butikken kan placeres inden for en udvidet bymidte. Hvis placeringen viser sig umulig, kan der foretages de fornødne ændringer i den eksisterende afgrænsning af aflastningsområdet enten ved en udvidelse af byggemuligheden inden for den nuværende afgrænsning eller ved en egentlig udvidelse af området.

Til § 5 q

Efter de gældende regler er grænsen for butiksstørrelser 3.000 m² bruttoetageareal for dagligvarer og 1.500 m² for udvalgsvarer, jf. planlovens §§ 5 e og 11 e, *stk. 4* nr. 6. Butikker af denne størrelse kan etableres inden for de dertil udlagte områder efter tilvejebringelse af det nødvendige plangrundlag. Derudover kan der etableres butikker, der er større end de nævnte størrelser, hvis der foreligger regionplanretningslinjer, som muliggør en sådan butik. Region- og kommuneplanen skal indeholde en redegørelse for den særlige planlægningsmæssige begrundelse, der lægges til grund for at fastsætte større butiksstørrelser end de ovenfor nævnte. Ifølge den administrative praksis, der har udviklet sig siden vedtagelsen af planlovens detailhandelsbestemmelser i 1997, er der kun i ganske få tilfælde, bortset fra til butikker, der alene forhandler særlig pladskrævende varegrupper, givet mulighed for butikker over 3.000 henholdsvis 1.500 m² bruttoetageareal.

Efter planlovens § 5 e skal miljøministeren fastsætte regler for butikker over henholdsvis 3.000 m² for dagligvarer og 1.500 m² for udvalgsvarer. Miljøministeren skal i den forbindelse redegøre for den særlige planlægningsmæssige begrundelse for de fastlagte butiksstørrelser. Forslagets bestemmelser om blandt andet butiksstørrelser erstatter denne regel.

I forslaget er reglerne om butiksstørrelser flyttet til det generelle kapitel, der omhandler detailhandel, frem for som nu at fremgå af reglerne om miljøministerens beføjelser efter § 5 e og kommuneplanredegørelsen jf. § 11 e, *stk. 4*, nr. 6. Dette er sket for at skabe